

[Sneum.]

ubehændig, ja, det maa staa hen. Efter nyt Opslag kom saa 6 Ansøgere, hvoriblandt Hr. Dahl-Iversen.

De fem Ansøgere fortjener Tak, fordi de under disse ejendommelige Forhold meldte sig, og derved har de bidraget til, at Metoderne ved Besættelse af Embeder ved Rigshospitalet nu for Offentligheden er kommet i den rette Belysning. Det vakte Opmærksomhed, at fremragende Kirurger som Overkirurg, Dr. med. Frans Djørup, Kolding, Overkirurg, Dr. med. C. Fleischer-Hansen, Holbæk, Dr. med. H. C. Devantier, København, Overlæge Knud Kelsted, Køge, og Professor Ole Chievitz fra Finsens Institut var Ansøgere. I „Nationaltidende“ for 6. Februar hedder det om Professor Chievitz:

„Uanset hvilke Ansøgere der i øvrigt maatte melde sig, maa man være taknemmelig for, at en Mand med Professor Chievitz' Kvalifikationer og af hans beundringsværdige Støbning søger Professoratet i klinisk Kirurgi. Hans Navn er med mere end videnskabelig Ære fløjet over Verden. Danmark vil kunne staa sig ved, at han faar Sæde i det medicinske Fakultet.“

Om „Politiken“ for 12. Februar skriver om Professor Chievitz:

„En af vore fineste Kirurger og ypperligste Operatører, Prof. Ole Chievitz ved Finsen-Institutet, gør Universitetet og Rigshospitalet den Ære at søge.“

Det andet Krav om en uhildet Bedømmelse af Ansøgerne blev nu aktuelt, og at man, efter det der var gaaet forud, i mange Kredse var sønstelig for Resultatet af denne Bedømmelse, er forstaaeligt. Et Fakultet, der i Forvejen havde bundet sig til en af Ansøgerne, som gjorde Tjeneste ved Poliklinikken paa Rigshospitalet, maatte jo have vanskeligt ved at finde uhildede og helt neutrale Dommere inden for sine egne Rammer, og derfor fremkom Kravet om, at der udefra skulde tilkaldes nogle af vort Lands mest fremragende Kirurger til Bedømmelsesudvalget. I „Politiken“ for 12. Februar peges bl. a. paa Professor i Kirurgi, Overkirurg, Dr. med. Aage Nielsen ved Aarhus Universitet og Overkirurg, Dr. med. Ipsen ved Statshospitalet i Sønderborg. Men det vilde man ikke inden for Fakultetet vide noget af. Forslaget om at tage danske Kirurger uden for Rigshospitalet med i Bedømmelsen skal endog, efter hvad der er meddelt fra flere Sider, være stemt ned to Gange inden for Fakultetet. I visse Kredse forklarede man dette saaledes, at det var det medicinske Fakultets Ære eller dets

Ansigt, det nu drejede sig om at redde. Fakultetet valgte saa tre af dets egne Folk: Professorerne Kjærgaard, Lendorf og E. Lundsgaard, og endvidere sendte man Bud efter to Svenskere, skønt den kgl. Anordning af 15. Maj 1932 om Regler for Ansættelse af Professorer ved Københavns Universitet ikke forekommer mig at hjemle Ret hertil paa Sagens daværende Standpunkt. Den kgl. Anordnings § 7 siger nemlig, at der, naar der skal være Konkurrence, skal nedsættes en Konkurrencekomité, hvortil der ogsaa kan vælges udenlandske Videnskabsmænd, men her var jo ikke Tale om en Konkurrencekomité i den Forstand, som Anordningens § 7 forudsætter. Hvorledes man nu vil fortolke eller bortfortolke den kgl. Anordnings Bestemmelser, saa har jeg vel Ret til at hævde, at det dog sikkert aldrig har været dens Forudsætning eller dens Mening, at Fakultetet med den i Haanden skulde være berettiget til at skubbe anerkendte danske Kirurger til Side fra Bedømmelsen, ansete Kirurger, som ellers udmærket godt i enhver Henseende kan maale sig med de Herrer ved Rigshospitalet. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det var Fakultetets Flertals Skræk for at faa uhildede og selvstændige danske Kirurger med i Bedømmelsen, der dikterede denne Handlemaade. Det var Skrækken for, at Spillet ellers vilde blive slaaet over Ende.

Det var da givet, at det i Forvejen bundne Flertal paa tre fra Fakultetet havde Magten i Bedømmelsesudvalget, hvis man fik sat igennem, at Indstillingen skulde fremtræde som enstemmig. At det i Forvejen bundne Fakultet, hvoraf Hr. Dahl-Iversen selv er Medlem, sanktionerede Bedømmelsesudvalgets meget mærkelige Indstilling, overrasker heller ikke. Det blev en Indstilling, der væsentlig tager Hensyn til Rumfanget af trykt Masseproduktion og ikke beskæftiger sig videre med Ansøgerne kirurgiske Kvalifikationer og pædagogiske Evner som Lærere for de studerende, hvad vel dog maa anses for at være det allervigtigste, dels af Hensyn til Patienterne og dels af Hensyn til de studerende. Det blev derfor en Indstilling, hvor Præmisser og Konklusion ikke har ret meget med hinanden at gøre. Undervisningsministeriet ekspederede Sagen, og Hr. Dahl-Iversen blev valgt for 6 Aar.

Det er meget betegnende, at den danske Dagspresse i Slutningen af August, da Afgørelsen forelaa, modtog den med Kulde. Jeg ved, at adskillige Blade med Vilje modsatte sig, at der blev talt om denne Sag. Og det forstaaar man, at der er Kredse, der helst ønsker Tavshed.